

ਯੂਸੂਫ਼ ਕੋਲ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਕੁਅਗੀ ਤੋਂ ਜਨਮ (1:18-25)

ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਹਾਣੀ 1: 18-25 ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਯੂਸੂਫ਼ ਕੋਲ ਐਲਾਨ, ਮਰੀਆਮ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਖੁਦ ਮਰੀਆਮ ਕੋਲ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈਰਨੀ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨਥੂਵਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਭਾਵ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੁਗਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਯੋਜਨਾ ਅਧੀਰ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਯਿਸੂ ਕੋਈ ਆਮ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਸ ਦਾ ਗਰਭ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਦੇਹਾਗੀ ਹੋਇਆ ਖੁਦਾ ਸੀ ਵਚਨ ਉਸ ਦੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਧਰਮੀ ਵਿਹਾਰ ਵੱਲ ਪਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਉਸ ਸਲੀਕੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਕੋਈ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਧਰਮ ਸੰਕਟ—“ਗਰਭਵਤੀ ਪਾਈ ਗਈ” (1:18)

¹ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜਨਮ ਇਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਉਹ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮਰੀਆਮ ਦੀ ਯੂਸੂਫ਼ ਨਾਲ ਕੁਝਮਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਪਾਈ ਗਈ।

ਆਇਤ 18. 1: 18 ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ ਗਰਭਵਤੀ ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (*genesis*) 1: 1 ਤੋਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਕੁਲਪੱਤਰੀ’ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਹਵਾਲਾ ਮਸੀਹਾ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਹਵਾਲਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਇਕ ਨੇੜ ਭਾਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮਰੀਆਮ¹ ਦੀ ਯੂਸੂਫ਼ ਨਾਲ ਕੁਝਮਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯਹੂਦੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮੰਗਲੀ ਆਧੁਨਿਕ ਪੱਛਮੀ ਕੁਝਮਾਈ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਪੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 20: 7) ² ਕੁਝਮਾਈ ਹੋਏ ਹੋਏ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਯੂਸੂਫ਼ ਅਤੇ ਮਰੀਆਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਪਤੀ’ (1: 19) ਅਤੇ ‘ਪਤਨੀ’ (1: 20)³ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝਮਾਈ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਰਿਸਤੇ ਨੂੰ ਤੇੜਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ‘ਤਲਾਕਨਾਮਾ’ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 24: 1-4; ਮਰਕੁਸ 10: 4) ⁴ ਇਹ ਤਲਾਕਨਾਮਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ

ਦਸਤਖਤ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਪਤੀ ਤੋਂ ਪਤਨੀ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਤਲਾਕਨਾਮੇ ਲਈ ਘੱਟੋਂ ਘੱਟ ਦੋ ਗਵਾਹ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਸੀ¹ ਮਿਸ਼ਨਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਲਾਕਨਾਮੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ‘‘ਲੈ, ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਖ ਨਾਲ [ਵਿਆਹ] ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।’’⁶ ਜੇ ਕੁੜਮਾਈ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਮੁੜੇ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਰੰਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੁੜਮਾਈ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਕ ਸਾਲ ਤਕ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲਾਡਾ ਆਪਣੀ ਲਾਡੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਣ ਤੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬਰਾਤ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 22: 1-14; 25: 1-13)।

ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਪਾਈ ਗਈ। ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਲੂਕਾ ਦਾ ਵਿਰਤਾਂਤ ਮਰੀਅਮ ਕੋਲ ਛਿੱਜਿਤੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਅਤੇ ਇਲਿਸ਼ਬਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਰਹਿਣਾ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 1:26-56)। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਘਰ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲਗ ਪਏ। ਯੂਸੂਫ਼ ਦਾ ਮਰੀਅਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਆਹ ਵਾਲਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬੇਵਡਾ ਨਿੱਕਲੀ ਹੈ। ਸ਼ਰਵਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਬੇਵਡਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵਿਭਚਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਥਰਾਅ ਕਰਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 22:23, 24)।

ਬਰਕਤ—ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਹੋਵੇਗਾ (1:19-21)

¹⁹ਤਦ ਉਹ ਦੇ ਪਤੀ ਯੂਸੂਫ਼ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਨੂੰ ਕਲੰਕਣ ਪਰਗਟ ਕਰੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁਪ ਕੀਤੇ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ। ²⁰ਪਰ ਜਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸਿੰਤਾ ਵਿਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇਕ ਦੂਤ ਨੇ ਸੁਫ਼ਨੇ ਵਿਚ ਉਹ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਯੂਸੂਫ਼ ਦਾਉਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾ ਫਰ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਉਹਦੀ ਕੁਝ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਹੈ। ²¹ਅਤੇ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਜਾਣੇਗੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸੂ ਰੱਖੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇਗਾ।

ਆਇਤ 19. ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਪਤੀ ਯੂਸੂਫ਼ ਨੂੰ ਜਦ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਮੁਸਕਿਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਸੀ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਕਲੰਕਣ ਪਰਗਟ ਕਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਥਰਾਅ ਨਾਲ ਮਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਚੁਪ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ’’ (apoluō) ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਤਲਾਕ’’ ਹੈ। ਡੇਨਲਡ ਏ. ਹੈਗਨਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਯੂਸੂਫ਼ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਵਿਭਚਾਰਣੀ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂਵੀਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ।’’⁷

ਇਸ ਤੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਯੂਸੂਫ਼ ਕੋਲ ਪਥਰਾਅ ਦਾ ਬਦਲ ਸੀ ਵੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਰੱਬਟ ਐਚ. ਗੁੰਡਰੀ ਨੇ ਪਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਹੈ, ‘‘ਰੱਬੀਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਠਹਿਰਾਏ ਹੋਏ ਪਥਰਾਅ ਤੋਂ

ਗਾਹਤ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ... ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਵਿਚ ਇੱਥੋਂ ਮੁਜਗਮ ਆਦਮੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।’’⁸ ਜਨਾਹ ਵਿਚ ਫੜੀ ਗਈ ਅੰਰਤ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੀਆਂ (ਯੂਹੰਨਾ 7: 53-8: 11), ਡੀ. ਏ. ਕਾਰਸਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ... ਦੇ ਖਾਸ ਹੱਕ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਸਨ।’’⁹ ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ¹⁰ (10: 18; 12: 14 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)।

ਯੂਸੂਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਆਮ ਬੋਇੱਜਤ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਡਗਲਸ ਆਰ. ਏ. ਹੋਅਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ‘ਉਸ ਨੇ ਰਿਸਤਾ ਤੇਤੁਨ ਦਾ ਇਗਾਦਾ ਗੁਸੇ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਢੁੰਘੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਰਧਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ।’’¹¹ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “‘ਯੂਸੂਫ਼ ਮੱਤੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ‘ਮੈਂ ਦਿਧਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਬਲਿਦਾਨ’ (ਹੋਸ਼ੇਅ 6: 6, 9: 13 ਅਤੇ 12: 7) ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ।’’¹²

ਆਇਤ 20. ਯੂਸੂਫ਼ ਵੱਲੋਂ ਛੈਸਲਾ ਲੈ ਲਏ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਸੁਫ਼ਨੇ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇਕ ਦੂਤ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ ਯੂਸੂਫ਼ ਦਾਉਦ ਪੁੱਤਰ ਤੁੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕਰਕੇ ਤਲਾਕ ਦੇਣ ਦਾ ਕਿਆਲ ਬਦਲ ਲਿਆ। ‘ਯੂਸੂਫ਼ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਬੇਸੱਕ ਹੁਣ ਸੱਚ ਲਗ ਰਹੇ ਸਨ।’’¹³

ਯੂਸੂਫ਼ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਜਨਮ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਦੀ ਪਿਰੋਓ ਹੋਏ ਸਨ (1:20; 2: 12, 13, 19, 22)। ਰੱਬਰਟ ਐਚ. ਮਾਊਂਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਯੂਸੂਫ਼ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਾਲੇ ਹਮਨਾਮ [ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯੂਸੂਫ਼] ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੁਪਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇਕ ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।”¹⁴ ਬੈਨ ਵਿਦਰਿੰਗਟਨ ਤੀਜੇ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ:

[ਮੱਤੀ] ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਖੁਦਾਈ ਦਖਲਾਂਦਾਜੀ ਤੇ ਯੂਸੂਫ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਯੂਸੂਫ਼ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੁਪਨੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਸੰਜੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸੂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਯੂਸੂਫ਼ ਨੂੰ ਹੀ ‘‘ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਮਾਈਂਦਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੁਰਖੇ ਦੇ ਤੁੱਪ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਮਰੀਅਮ ਅਤੇ ਯੂਸੂਫ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਫਾਜਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।¹⁵

‘‘ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਸਿਰਲੇਖ ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਸੂਫ਼ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦਾ ਸੋਤੇਲਾ ਪਿਤਾ ਬਣਿਆ, ਦਾਉਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ, ਜੋ ਉਹ ਤੱਥ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕੁਲਪੱਤਰੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1: 1, 6, 16)।

ਮਰੀਅਮ ਕੋਲ ਐਲਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਇਤਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਨਾਂਅ ਜਿਥਰਾਈਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ (ਲੂਕਾ 1:26)। ਯੂਸੂਫ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਤਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਨਾਂਅ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ ਯੂਸੂਫ਼ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਭੁੱਖ ਵਿਚ ਸੀ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਸੀ। ਮੌਜ਼ੁਮ ਦੇ ਗਾਰੀ ਇਸ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮੱਤੀ ਦਾ ਢੰਗ ਸੰਜਮ ਭੰਗਿਆ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ (1: 18, 20)। ਹੈਗਨਰ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ,

‘ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇਵੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਦੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਧਾਰਣਾ / ਯੂਨਾਨੀ ਮਿਥਹਾਸ ਵਿਚ ਆਮ ਗੱਲ] ਬਲਕਿ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਰੀਅਮ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।’¹⁶ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬੀ ਨਾਲ ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਇਕ ਆਡੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਗੋਦ ਭਰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਮੇਲ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇਹਾਂ ਦਾ ਛਲ ਮਿਲੇ (ਲੂਕਾ 1:31-35)। ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਬਣਿਆ ਬੱਚਾ, ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਲਿਪਟਿਆ ‘‘ਖੁਦਾ ਦਾ ਵਚਨ’’ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 1:1, 14)। ਰੱਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੇਵਿਡ ਹਿੱਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੀਹ ਰੱਖਣ ਵੇਲੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਅਤਾਮਾ ਹਰਕਤ ਵਿਚ ਸੀ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਨਵਾਂ ਬਣਨ ਵਿਚ ਹਰਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ।’¹⁷ ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਮੱਤੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਦੀ (‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ’) ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰੀਸ਼ਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।’¹⁸

ਆਇਤ 21. ਫ਼ਰਿਸਤੇ ਨੇ ਯੁਸੂਫ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੌਸਿਆ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚਲਾ ਬੱਚਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਯਿਸੂ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇਗਾ। ‘‘ਯਿਸੂ’’ (Iēsous) ਇਥਰਾਨੀ ਨਾਂ ‘‘ਯਹੋਸ਼ੂਆ’’ (yōhoshua) ਦਾ ਯੂਨਾਨੀ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ‘‘ਯਾਹਵੇਹ ਮੁਕਤੀ ਹੈ।’’ ਇਹ ਆਮ ਯਹੂਦੀ ਨਾਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:6; ਕੁਲੁਸੀਆਂ 4: 11) ਇਸ ਕਰਕੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਉਸ ਮਕਸਦ ਦਾ ਸਾਡਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਜਿਹਦੇ ਲਈ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਕਸਦ ‘‘ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ’’ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 53:5, 6; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:31-34; ਮੱਤੀ 20:28; 26:26-28; ਗਲਾਤੀਆਂ 4:4, 5; 1 ਤਿਮੋਖਿਊਸ 1:15)।

ਅਪੋਕ੍ਰਿਝਾ ਤੋਂ ਇਕ ਆਇਤ ਵੀ ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਰਥ ਤੇ ਖੇਡ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਨੂੰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਜੰਗ ਵਿਚ ਸੂਰਮਾ ਸੀ,
ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਿਚ ਮੂਸਾ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ।
ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਣਿਆ,
ਉਸ ਨੇ ਇਸਰਾਇਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਵਿਰਸਤ ਦੁਆਉਣ ਲਈ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਦੁਸ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ।¹⁹

ਪਹਿਲਾ ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਛੋਟੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਪਰ ਦੂਜਾ ਯਹੋਸ਼ੂਆ (ਯਿਸੂ) ਇਕ ਰੂਹਾਨੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੌਮੀ ਮਕਸਦ ਭਾਵ ਰੋਮੀ ਜੁਲਮ ਤੋਂ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਜਾਂ ਧਰਮੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦੁਨਿਆਵੀ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਦੀ ਬਾਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਆਇਆ (ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 3:23, 24; 6:23)। ਲਿਓਨ ਮੌਰਿਸ ਨੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇਗਾ।’’ ਵਿਚ ਵਿਅਕਤੀਵਾਚਕ ਪੜਨਾਓਂ ‘‘ਉਹ’’ (autos) ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ‘‘ਉਹੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।’²⁰

ਯਿਸੂ ਪਹਿਲਾਂ ‘‘ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ (ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ) ਕੋਲ ਆਇਆ’’ ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 3: 16-21)। ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ (ਯੂਹੰਨਾ 1:11), ਪਰ ਗੈਰਕੌਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ। ‘ਜਿੰਨਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ ਅਰਥਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ’ (ਯੂਹੰਨਾ 1: 12)। ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ‘‘ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ’’ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਸ਼ਕਤਸ ਮਰੇਗਾ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9: 27), ਪਰ ਸਿਰਫ ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ਕਤ ਕਰਕੇ ਮਰਨ ਲਈ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਸੰਪੂਰਣ ਬਲੀਦਾਨ ਬਣਨ ਆਇਆ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9: 26-28; 10: 5-10; 1 ਯੂਹੰਨਾ 2: 2; 4: 10)।

ਨਭੁਵਤ—ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ (1:22, 23)

²²ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਨਥੀ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਆਖੀ ਸੀ ਉਹ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ²³ਵੇਖੋ ਕੁਆਰੀ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਜਣੇਗੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਮਾਨੁਏਲ ਰੱਖਣਗੇ। ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਸਾਡੇ ਸੰਗਾ’’।

ਆਇਤ 22. ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਹਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਜੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਨਭੁਵਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ [ਕੀਤਾ] (1:22; 2: 15, 17, 23; 4: 14; 8: 17; 12: 17; 13: 35; 21: 4; 26: 56; 27: 9)। ਪਹਾੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਇਹ ਨਾ ਸਮਝੋ ਭਈ ਮੈਂ ਤੁਰੇਤ ਯਾ ਨਥੀਆਂ ਨੂੰ ਖੰਡਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਖੰਡਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਹਾਂ’’ (5: 17)। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿਚਲੇ ਮੌਜਜੇ ਨਾਲ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਤੇ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ (1: 18-25)। ਮੱਤੀ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਨਥੀ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਸਿਰਫ ਨਥੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਨਾਮ ਨਥੀ ਯਸਾਯਾਹ ਹੀ ਹੈ।

ਆਇਤ 23. ਇਹ ਆਇਤ ਯਸਾਯਾਹ 7: 14 ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ: ‘‘ਵੇਖੋ ਕੁਆਰੀ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਜਣੇਗੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਮਾਨੁਏਲ ਰੱਖਣਗੇ।’’ ਮੱਤੀ ਨੇ ਸਪਤਤੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਹੀ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਥੋਂ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (*parthenos*) ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ’’ ਹੈ, ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ (*almah*) ਦੀ ਥਾਂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ‘ਅਲਮਾਹ ਦਾ’ ਅਰਥ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਣਵਿਆਹੀ ‘‘ਕੁਆਰੀ,’’ ਜਾਂ ‘‘ਕੁਆਰੀ ਕੁੜੀ’’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਉਤਪਤ 24: 43; ਸਰੋਸ਼ਠਗੀਤ 1: 3; 6: 8)। ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਕ ਮੁਟਿਆਰ ਭਾਵ ਅਣਵਿਆਹੀ ਕੁੜੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਕੁੜ 2: 8; ਜ਼ਬੂਰ 68: 25; ਕਹਾਉਤਾਂ 30: 19)। ਸਬੂਰ ਦਾ ਵਜ਼ਨ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ‘ਅਲਮਾਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਯਸਾਯਾਹ 7: 14 ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ, ਇਸ ਆਇਤ ਉੱਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਲਾ ਨਭੁਵਤ ਸਿਰਫ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦੋਹਰੀ ਨਭੁਵਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਭੁਵਤ ਮੂਲ ਪਾਠਕਾਂ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ? ਮੱਤੀ ਨੇ ਇਸ ਨਭੁਵਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ?

ਲਗਭਗ 735 ਈ. ਪੂ. ਵਿਚ, ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਅਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ

ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਨਬੂਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਅਰਾਮ (ਸੀਰੀਆ) ਦੇ ਰਾਜੇ ਰਸੀਨ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਪਕਹ (ਯਸਾਯਾਹ 7: 1) ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਉਦ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ (ਯਸਾਯਾਹ 7: 6)। ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੁਣ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਫਰ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਉਤਪਤ 49: 10; 2 ਸਮੂਏਲ 7: 12, 13)। ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦਾ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨਥੀ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਅਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿੱਤਾ:

ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਵੇਖੋ, ਇਕ ਕੁਆਰੀ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਜਣੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਮਾਨੁਏਲ ਰੱਖੇਗੀ। ਉਹ ਦਹੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਖਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਤੀਕ ਉਹ ਬਦੀ ਨੂੰ ਰੱਦਣਾ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਨਾ ਜਾਣੇ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਬਦੀ ਨੂੰ ਰੱਦਣਾ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਜਾਣੇ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਹਦੇ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਤੂੰ ਘਾਬਰਦਾ ਹੈਂ (ਯਸਾਯਾਹ 7: 14–16)।

ਅਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਨਬੂਵਤ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਕਾਲ ਵਿਚ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਸੂਰੀ ਲੋਕ ਇਸਰਾਏਲ (733 ਈ. ਪੂ.) ਅਤੇ ਅਰਾਮ (732 ਈ. ਪੂ.) ਵਿਚ ਆਏ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਲਈ ਗਏ। ਹਕਹ ਅਤੇ ਰਸੀਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (2 ਰਾਜਿਆਂ 15: 29, 30; 16: 9)। 722 ਈ. ਪੂ. ਵਿਚ ਅਸੂਰੀ ਵਿਚ ਅਸੂਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਜਨਮ ਇਸਰਾਏਲ ਅਤੇ ਅਰਾਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਅਸੂਰੀਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ।

ਅਹਾਜ਼ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਨਾਪ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਉਮਰ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿੱਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਹਾਜ਼ ਨੇ ਨਬੂਵਤ ਵਾਲੀ ਕੁਆਰੀ ਦੇ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ; ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਲੰਘ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਅਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਤਿਗਲਥ ਪਿਲਸਰ ਨਾਲ ਸੰਗਠਨ ਨਾ ਬਣਾਓ।

ਮੱਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਬੂਵਤ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਈ (1: 23) ਉਸੇ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਨਬੂਵਤ ਦੇ ਦੋਹੇਰੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਹਾਜ਼ ਨੇ ਅਸੂਰੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਲੈਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਭਾਵ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲਈ ਸੀ। ਨਥੀ ਦਾ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਵਾਲਾ ਭਾਗ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਹਾਜ਼ ਨਬੂਵਤ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝ ਪਾਉਂਦੇ ਜੋ ਮੱਤੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਪਾਸੇ ਨਾ ਲੁਆਉਂਦਾ।

ਮੱਤੀ ਨੇ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹਾ ਭਾਵ ਦਾਉਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਯਸਾਯਾਹ 7: 14 ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਉਹ ਦਾਉਦ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ (2 ਸਮੂਏਲ 7: 12, 13)। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਯਿਸੂ ਮੋਅਜ਼ਜ਼ੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਰੀਆਮ ਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦਕਿ ਉਹ ਕੁਆਰੀ ਸੀ। ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਸਚਮੁਚ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਰੀਆਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ²¹

‘‘ਇਮਾਨੁਏਲ’’ ਨਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਅੱਖੀਗ ਵਿਚ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਣ ਵਿਚ ਜਿਸੁ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਯਾਸਾਹਾਰ 9:6, 7)। ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ’’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਹੈ। ‘‘ਸ਼ਬਦ’’ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ’’ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਹ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ [ਵੀ] ਸੀ’’ (ਯੂਹੇਨਾ 1:1)। ‘‘ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇਹਧਾਰੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕੀਤਾ’’ (ਯੂਹੇਨਾ 1:14)। ਮਾਉਂਸ ਨੇ ਮੁਲਾਕਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ‘‘ਇਹ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ [ਮੱਤੀ ਦੀ] ਇੰਜ਼ੀਲ ‘ਇਮਾਨੁਏਲ’ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਵੇਖੋ ਮੈਂ ਜੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੀਕੁਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ’ (ਮੱਤੀ 28:20) ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।’’²²

ਉਡੀਕ ਦਾ ਕਾਲ—ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਮਾਂ (1:24, 25)

²⁴ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਯੂਸੂਫ਼ ਨੇ ਸੁੱਤੇ ਉੱਠੇ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਢੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਅਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆਇਆ। ²⁵ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਨਾ ਜਣੀ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਨਾਮ ਜਿਸੁ ਰੱਖਿਆ।

ਆਇਤ 24. ਜਦ ਯੂਸੂਫ਼ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਜਾਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਕਾਇਲ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਛੌਰਨ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਛਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਯੂਸੂਫ਼ ‘‘ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਲੋਠੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਯਹੁਦੀ ਪਿਤਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਛੱਡ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ’’ ਸੀ²³ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਲੀਸਬਤ (ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਕਰਯਾਹ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ। ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜਿਥਰਾਈਲ ਛਰਿਸ਼ਤੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ‘‘ਸਾਕ’’ ਇਲੀਸਬਤ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਯੂਹੇਨਾ ਨਾਲ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ (ਲੂਕਾ 1:36)। ਵਚਨ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਛਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੇ ਛੌਰਨ ਬਾਅਦ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਗਰਭਵਤੀ ਪਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ‘‘ਉਨੀਂ ਦਿਨੀਂ’’ (ਲੂਕਾ 1:39) ਇਲੀਸਬਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈ (ਲੂਕਾ 1:42, 43)। ਮਰੀਅਮ ਇਲੀਸਬਤ ਨਾਲ ‘‘ਤਿੰਨ ਕੁ ਮਹੀਨੇ’’ (ਲੂਕਾ 1:56) ਰਹੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤਕ ਉਸ ਦਾ ਪੇਟ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣ ਲਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂਸੂਫ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਫਲੇ ਵਿਚ ਛਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਛੌਰਨ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲੈ ਆਇਆ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ²⁴

ਆਇਤ 25. ਅਤੇ [ਯੂਸੂਫ਼ ਨੇ] ਉਹ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਪੁੱਤਰ ਨਾ ਜਣੀ। NASB ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ‘‘ਪਰ [ਯੂਸੂਫ਼] ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਆਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਦ ਤਕ ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਾ ਦਿੱਤਾ’’ (ਅਨੁਵਾਦਕ)। ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਥਾੜਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਚਮੁਚ ਕੁਆਰੀ ਦਾ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣਾ ਅਜੇ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਯੂਨਾਨੀ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਮੂਲ ਵਿਚ ‘‘[ਉਸ ਨੇ] ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਆਰੀ ਰੱਖਿਆ’’ ਦੀ ਥਾਂ ‘‘ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ’’ ਹੈ (ਵੇਖੋ NKJV)।

ਯুনানী স্বত্ত্ব (ginōskō) দা অনুবাদ ‘জাণিআ’ মেল খাংডে ইঁচুরানী স্বত্ত্ব (yada') নাল হোঁ দী বৰতেঁ, সৱীৰক সংযুক্ত লাঈ নৰম স্বত্ত্ব দে রূপ বিচ কীভী জাংদী হৈ (বেখে উত্পত্তি 4: 1, 17, 25; লুকা 1:34; KJV)। কুশ যুনানী হঁচলিখতাং বিচ ‘পুঁতুৰ’ বিচ সুপার কৰদে হোঁ খাস তুৰ তে ‘জেঠা’ (বেখে KJV) হৈ জে স্বাইদ লুকা 2: 7 দে ‘উহ আপণা জেঠা পুঁতুৰ জণী’ স্বত্ত্বদাং তেঁ লিআ গিআ হৈ।

বেদাগা গৱৰভুতী হোঁ দী সিঁধিআ উঁপোঁ দেখী এতে তাং ভৱমাউণ বালী হৈ। ইস স্বত্ত্ব দী বৰতেঁ জিমু লাঈ বিলকুল নহী হৈ বলকি ইহ মৰীআম বাসতে হৈ²⁵ ইস বিচ ইহ বিচার মিলদা হৈ কি উহ ইলাহী সী জিস কৰকে উহ বংসদৰী দে যোগ হৈ। বাস্তীবল ইহ সিঁধিআ নহী দিঁদী; ইস দে উলট অসল বিচ ইহ উস দে ইনসান হোঁ তে জ্ঞেৰ দিঁদী হৈ (12:46-50; 13:55; লুকা 2:48-51; যুহুনা 2:3, 4; 19:25-27)। গৱৰভারণ দী গৱে ইক হোৱ সিঁধিআ নাল জুজী হৈ, জে মৰীআম দে বাবদ বিচ বী কুআরী রহিণ দা দাব্বা কৰদী হৈ। পৰ মেঁতী দী গৱে দা মতলব সিৱফ ইহ কহিণা হৈ কি মসীহ দে জনম, ‘তক’ (1:25) জাং উস দে বাবদ উহ অতে যুসুফ জিসমানী সংযুক্ত তেঁ দুৱ রহে। উস দে বাবদ বচন সঁকেত দিঁদা হৈ কি উন্মু বিচ আম জিসমানী সংযু হো গাএ সন। ইহ সাফ হৈ কি মৰীআম দে হোৱ বী বঁচে সন, তাঁকি জাহিৰ হৈ কি উহ আম তৰীকে নাল যুসুফ তেঁ উস দী কুঁখ বিচ আগে সন (12:46; 13:55, 56)।

জিমু দে জনম দে বাবদ মৰীআম নাল জিসমানী সংযু বলা কে যুসুফ নে উস পৰগাট কীভী গাঈ সঁচাঈ বিচ আপণে বিস্ববাস নুঁ বিখাইআ কি মৰীআম দা পুঁতুৰ পৰমেশ্বৰ দা পুঁতুৰ হৈ। ইস নাল ইহ আখ কে কি মৰীআম ইক বদচলন অৱত সী অতে জিমু নজাইজ্জ সংযুক্ত দী সঁতান সী, কুঁড় বকল বালিলাং দা মুঁহ হমেষা লাঈ বংস হো জাণা চাহীদা হৈ।

যুসুফ না সিৱফ মৰীআম নুঁ আপণী পতনী হোঁ লাঈ লৈ আইআ বলকি উস নে ছাইস্তে দী হদাইত নুঁ মেঁন্দে হোঁ উহুণা নাম জিমু বী রেখিআ (1:21)। অজিহা কৰকে উস নে জিমু নুঁ ‘যুসুফ দা পুঁতুৰ’ হোঁ দা কানুনী হক দে দিঁতা (1:16; 13:55; যুহুনা 6:42)। ইহ নাং দিঁতা জাণা জিমু দে অঁঠ দিনাং দা হোঁ তে, উস দী সুন্ত কীভী জাণ দেলে হোঁ ইআ (লুকা 2:21)। নাং ‘জিমু’ মুঁডলীআং অতে আঁকুৰী আইতাং বিচ আ কে ইস ভাগ নুঁ খুঁসুৱত বলা দিঁদা হৈ (1:18, 25)।

~~~ স্বত্ত্ব ~~~

ইক অণুচার্হিআ বঁচা (1:18-25)

কুশ সাল পহিলাং ছোটে জিহে ইক নিগালে পিঁড বিচ ইক বঁচে দা জনম হোঁ ইআ সী। উস নুঁ ইক অজিহী মাং নে জনম দিঁতা সী জে বিনাং বিআহ দে গৱৰভুতী হো গাঈ সী। উস সমাজ বিচ ইস দা নতীজা মেঁত দী সজা হো সকদী সী। উস দা মেঁগেহতৰ জে উস দে হালাত দে বাবসূদ উস নাল পিআৰ কৰদা সী, উস নে যোজনা বলা কে উস নাল বিআহ কৰ লিআ। অঁজ কুশ লোক ইস মুটিআৰ নুঁ বিনাং যোজনা দে গৱৰভুতী হো কে জ্ঞানী হোঁ অতে পৰেজানী বিচ না পেঁণ দী সলাহ দেলেুণ। উন্মু নে উস নুঁ ভেত রঁখণ দী সলাহ দিঁতী হোঁ বেগী, ইঁঁ তক কি বঁচে দে পিতা নুঁ বী গৱৰভাত কৰবাউণ লাঈ কিহা গিআ হোঁ বেগী। কিমে নুঁ বী

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਮੁਟਿਆਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਰੀਅਮ, ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸੀ।

ਗਰਭਪਾਤ ਪੁਰਾਣੇ ਜਮਾਨੇ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਵਕਤ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਾ ਦੇਣਾ ਚੁਣ ਲੈਂਦੀ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ? ਜੇ ਯਿਸੂ ਪੈਦਾ ਹੀ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ? ਭਲਾ ਉਹ ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਕੁਝ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੀ? ਬਿਲਭਲ ਨਹੀਂ। ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1:20-23; ਲੂਕਾ 1:26-38), ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਢਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਮਨ ਲਓ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਗਰਭਪਾਤ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ। ਜਿੰਨੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਭਰੀ ਹਾਲਤ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅੱਜ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਰੂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਆਸ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬੇਕਸੂਰ ਬੱਚੇ ਕੱਢਵਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਬਰਕਤ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਮੌਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ?

ਅਣਚਾਰੇ ਬੱਚੇ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਉਹ ਅਣਜਾਹਿਆ ਹੀ ਸੀ।

ਹੇਰੋਦੇਸ ਮਹਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਲੈਣ ਵਾਲ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਜਦ ਇਸ ਸਨਕੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਕਹਿਰ ਦੇ ਦੌਰਿਆਂ ਤੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਿਆਂ ਕਰਕੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ, ਇਸ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਜੋ ‘ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ’ ਹੋਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਿਆ (2: 7-18)।

ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਤੇ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਯੂਹੇਨਾ 7:5)। ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤਕ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਗਾ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ (ਯੂਹੇਨਾ 7:5; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:14; 1 ਕੁਰੀਬੀਆਂ 15:7)।

ਯਹੂਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਗਠਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਯੂਹੇਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕੀਤਾ’’ (ਯੂਹੇਨਾ 1:11; ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 53:3-9)।

ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਲਾਹੁਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਬਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬਾਹਰ। ਸਾਨੂੰ ਗਰਭਪਾਤ ਭਾਵ ਬੇਕਸੂਰ ਅਤੇ ਬੇਜ਼ਬਾਨ ਅਣਜੰਮੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਖੜੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਵਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਾੜਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ (1:18-25)

ਮੌਅਜਜੇ ਰਾਹੀਂ ਗਰਭ ਵਿਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਖੰਭੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪੰਜ ਖਾਸ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਉੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। (ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ‘‘ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ’’ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ।)

ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਇਕ ਇਲਾਹੀ ਕੰਮ ਸੀ। ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਖੁਦਾ ਦੇ ਝਜ਼ਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ (ਯੂਹੇਨਾ 3: 16; ਅਫਸੀਆਂ 2: 8-10)। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜਨਮ

ਦੀ ਸੁਭਾਵਕ ਪਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਰ ਨਹੀਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਮੋਅਜਜ਼ਾ ਸੀ (1: 18, 20; ਲੁਕਾ 1:35), ਭਾਵ ਸਾਡੀ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਰੱਬੀ ਕੰਮ।

ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਨਥੁਵਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਨਥੁਵਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ‘ਵੇਖੋ ਕੁਆਰੀ ਗਰਭਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਜਣੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਮਾਨੁਏਲ ਰੱਖਣਗੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਸਾਡੇ ਅਸੰਗ’ ’ (1:23)। ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਬੁਦਾ ਨੇ ਦਾਉਦ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (2 ਸਮੂਏਲ 7: 12, 13; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:29-36)।

ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪੁਰਵਹੋਂਦ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪੂਰਵ ਹੋਂਦ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 1: 1 ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਆਦ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਅਰ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸੀ।’ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੋਅਜਜੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਉਸ ਦੇ ਆਇ ਤੋਂ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨਾਲ ਉਲੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕਿਵੇਂ ਸੰਪੂਰਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਣ ਮਨੁੱਖ ਬਣਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ 1: 14 ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਸ਼ਬਦ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਨਾਲ ਪਰਭੂਰ ਹੋ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕੀਤਾ।’ ਮਰੀਅਮ (ਮਨੁੱਖ) ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ) ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮੋਅਜਜੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਪਾਇਆ, ਜੋ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁਦਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਫਿਲਿਪੀਆਂ 2: 6, 7)। ਉਹ ਨਿਰਾ ‘ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ‘ਇਮਾਨੁਏਲ’ ਭਾਵ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਸਾਡੇ ਅਸੰਗ’ ਹੈ।

ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਜਿਵੇਂ ਮੋਅਜਜੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਗਿਆ ਵੀ। ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ। ਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬੁਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 1: 4)। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਤਕ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ (ਲੁਕਾ 24: 51; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1: 9-11)।

ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਬੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁੱਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਜਨਹਕਾਰ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਅੱਲਾਦ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਇਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬੂਠਾ ਅਤੇ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਵੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਕੁਆਰੀ ਤੋਂ ਜਨਮ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਯਿਸੂ ਦੀ ਬੁਦਾਈ ਅਤੇ ਬਚਉਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨਾ ਹੈ।

ਡੇਵਿਡ ਸੰਟਵਰਟ

ਯਸੂਵ (1:18-25)

ਬਾਈਬਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ (1: 16, 20), ਜੋ ਨਾਸਰਤ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ (ਲੁਕਾ 2: 4)। ਮਰੀਅਮ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਹੋਈ ਸੀ (ਲੁਕਾ 1:27) ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਗਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਿ ਮਰੀਆਮ ਦਾ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣਾ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹੈ (1: 18-21)। ਯੂਸੂਫ਼ ਇਕ ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਪੁਰਖ ਸੀ ਜੋ ਖੁਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਸੀ (1: 19, 24, 25; 2: 14, 21, 22)। ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨਾਸਰਤ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਤਰਖਾਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ (13: 55)। ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋਣ ਤੇ ਜਿਸੂ ਯਹੁਸ਼ਾਲਮ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ। ਪਰਿਵਾਰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਾਸਰਤ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯੂਸੂਫ਼ ਜਿਸੂ ਦੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ (ਲੂਕਾ 2: 41-52)। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਇ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਮਰੀਆਮ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਛੇ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਸਨ (13: 55, 56)। ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਤਕ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ (ਯੂਹੇਨਾ 19: 25-27)।

ਦੋ ਵਾਲੀ ਬਾਂਵਾਂ (1:18-25)

ਜਿਸੂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਬਾਲਕ ਜਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਨਾਉਣਗੇ, ਪਰ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਢੇਣਗੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 14-47)।

ਸਾਲ ਭਰ ਵਿਚ ਖਾਲੀ ਚਰਨੀ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਬਰ ਦੋਹਾਂ ਖਾਲੀ ਬਾਂਵਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਰਹੀਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸੂ ਚਰਨੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਧ ਭਾਵ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਕੀਤੀ। ਅਖਰੀ ਵਿਚ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲ ਸਕੇ ਨਾ ਜਿਸੂ ਕਬਰ ਵਿਚ ਹੀ ਰਿਹਾ ਉਹ ਜੀ ਉਠਿਆ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਜਨਮ, ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕੁਝ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਜਿਸੂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚਾਹੇ ਜਾਂ ਨਾ ਚਾਹੇ, ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬੜੀ ਸ਼ਿੱਖਿਤ ਨਾਲ ਲੋੜ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16: 15, 16; ਯੂਹੇਨਾ 3: 16-21; 7: 7; 15: 18, 19)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 1:26-56; 2: 1-52; 8: 19-21; ਯੂਹੇਨਾ 2: 1-11; 19:25-27. ²ਮਿਸ਼ਨਾਹ ਏਤੁਥੇ 1.2; 4.2. ਮਿਸ਼ਨਾਹ 200 ਈਸਵੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸ਼ਰਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜ਼ਬਾਨੀ ਯਹੂਦੀ ਰਵਾਇਤਿਆਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੈ। ³1:20 ਵਿਚ NASB “ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਰੀਆਮ ਨੂੰ ਲੈ” ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਚ “ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ” ਸ਼ਬਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੂਲ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਨੁਵਾਦ “ਮਰੀਆਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲੈ” ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ NKJV)। ⁴ਮਿਸ਼ਨਾਹ ਕਿਦੁਸੀਮ 4. 9. ⁵ਮਿਸ਼ਨਾਹ ਗਿਤਾਨ 6. 7; 9. 4. ⁶ਉਹੀ, 9. 3. ⁷ਡੋਨਲਡ ਐ. ਹੈਗਨਰ, ਸੈਕਿਊਰੀ 1-13, ਵਰਡ ਬਿਬਲੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 33 ਏ (ਡਲਾਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1993), 18. ਰੱਬੀਆਂ ਦੀ ਗੰਤ ਵਿਚ ਬੇਵਫਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਤਲਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। (ਮਿਸ਼ਨਾਹ ਏਬਾਮੇਥ 2.8; ਸੋਟਾਹ 5. 1.) ⁸ਰੋਬਰਟ ਐਚ. ਗੁੰਡਰੀ, ਸੈਕਿਊਰੀ: ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਹਿਜ਼ ਲਿਟਰੇਰੀ ਐਂਡ ਬਿਲਡੇਜ਼ੀਕਲ ਆਰਟ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਨਾਹ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰੋਡਮੈਨਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1982), 21. ⁹ਡੀ. ਐ. ਕਾਰਸਨ, ਦ ਗੈਸਪਲਜ਼ ਅਕਾਰਡਿੰਗ ਟੁ ਜੈਨ, ਪਿੱਲਰ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਨਾਹ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰੋਡਮੈਨਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1991),

335. ¹⁰ਊਹੀ, 591.

- ¹¹ਡਗਲਸ ਆਰ. ਏ. ਹੋਅਰ, ਸੈਕਿਊ, ਇੰਟਰਪਰਿਟੇਸ਼ਨ (ਲੁਇਸਵਿੱਲੇ: ਜੋਨ ਨੌਕਸ ਪ੍ਰੈਸ, 1993),
9. ¹²ਊਹੀ। ¹³ਹੈਗਨਰ, 18. ¹⁴ਰੋਬਰਟ ਐਚ. ਮਾਉਸ, ਸੈਕਿਊ, ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਿਬਲੀਕਲ
ਕਮੈਂਟਰੀ (ਪੀਬੈਡੀ, ਮੈਸਾਜੁਏਟਸ: ਹੈਂਡ੍ਰਿਕਸਨ ਪਬਲੀਸ਼ਰਜ਼, 1991), 10. ¹⁵ਭਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ਼ ਜੀਜ਼ਸ
ਐਂਡ ਦਾ ਗੌਸਪਲਜ਼, ਸੰਪਾ. ਯੋਏਲ ਬੀ. ਗ੍ਰੀਨ ਐਂਡ ਸਕੱਟ ਮੈਕਨਾਈਟ (ਡਾਊਨਰਜ਼ ਗ੍ਰੌਵ, ਇਲਿਨੋਇ:
ਇੰਟਰਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1992), 62 ਵਿਚ ਥੈਂਨ ਵਿਦਰਿੰਗਟਨ ਤੀਜਾ, ‘‘ਬਰਥ ਆਫ਼ ਜੀਜ਼ਸ।’’ ¹⁶ਹੈਗਨਰ,
17. ¹⁷ਡੇਵਿਡ ਹਿਲ, ਦ ਗੌਸਪਲਜ਼ ਆਫ਼ ਮੈਕਿਊ, ਦ ਨਿਊ ਸੈਚੁਰੀ ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ,
ਮਿਸ਼ਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਨਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1972), 78. ¹⁸ਊਹੀ। ਵੇਖੋ ਯਸਾਯਾਹ 11:2;
42:1; ਯੋਏਲ 2:28. ¹⁹ਸੀਰਾਚ 46:1 (NRSV)। ²⁰ਲਿਓਨ ਮੋਰਿਸ, ਦ ਗੌਸਪਲ ਅਕਾਰਡਿੰਗ ਟੁ
ਮੈਕਿਊ, ਪਿੱਲਰ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਨਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ.,
1992), 29. ²¹ਯਸਾਯਾਹ 7:14 ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਐਨ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਐਚ. ਸੀ. ਲਿਊਫੋਲਡ, ਐਕਸਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ
ਆਫ਼ ਆਈਜ਼ਯਾਹ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡ, ਮਿਸ਼ਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1968), 1:155-59. ²²ਮਾਉਸ,
10-11. ²³ਵਿਦਰਿੰਗਟਨ, 62. ²⁴ਪਰ ਅਫਵਾਹਾਂ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀ ਹਰ ਗੱਲ
(‘‘ਅਸੀਂ ਹਰਾਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ’; ਯੂਹੰਨਾ 8:41) ਨੂੰ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿਚ ਛੁਗ ਮਾਰਨਾ
ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸੂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਬੇਵਿਸਵਾਸੇ
ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਿਸੂ ਮਰੀਆਮ ਦੀ ‘‘ਨਾਜਾਇਜ਼ ਐਲਾਦ’’ ਸੀ, ਮਸੀਹੀਅਤ
ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ। (ਉਗੀਗਨ ਅਗੋਂਸਟ ਸੈਲਸਸ 1.28.) ²⁵ਮਰੀਆਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੇ
ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਦ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਇੰਸਾਲਕਲੋਪੈਡੀਆ, ਸੋਹਿਆ ਅੰਕ ਜੋਫਰੀ,
ਭਬਲਿਊ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਨਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1986), 3:268-
73 ਵਿਚ ਵੇਖੋ ਜਿਓਫਰੀ ਡਬਲਯੂ. ਬ੍ਰੂਮਲੇ, ਮੇਰੀ।

ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ? (1:18-25)

ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਤਰੀਕ ਹੋਰੋਏਸ ਮਹਾਨ ਦੀ ਹੁਕੂਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਲਗਭਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (37-4 ਈ. ਪੁ.)। ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੋਰੋਏਸ ਦੀ ਮੌਤ 4 ਈ. ਪੁ. ਦੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰੋਏਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ, ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਤਕਰੀਬਨ ਦੇ ਸਾਲ ਮੰਨੀ ਗਈ (2: 16), ਵਧੇਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ 5 ਈ. ਪੁ. ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰੀਕ ਉੱਤੇ ਉਲੱਛਣ ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ ਹੋਈ। ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਡਾਉਨੋਮਿਓਸ ਐਕਸਾਨਿਊਸ ਨਾਮਕ ਇਕ ਕੈਖੋਲਿਕ ਭਿਕਸ਼ੁ¹ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਕ ਗਲਤ ਗਣਨਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਛੇਵੰਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਤਰੀਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਹੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਸੰਬਰ 25 ਨੂੰ ਮਨਾਉਣਾ ਲਿਖੇਰਿਊਸ ਨਾਮਕ ਇਕ ਰੋਮਨ ਕੈਖੋਲਿਕ ਬਿਸਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ 360 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ² ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੀ ਯਾਦ ਲਈ 20 ਜਾਂ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ 25 ਦੀ ਪਸੰਦ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕਈ ਬੜ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਚੋਣ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਟਰਨੋਲੀਆ ਅਤੇ ਬੁਰਮੋਲੀਆ ਦੇ ਰੋਮੀ ਪਰਬਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਉੱਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ‘ਨਵਾਂ ਸੂਰਜ,’ ਜਾਂ ਮਕਰ-ਸੰਕਾਂਤੀ ਨੂੰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਸਨ³ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜਨਮ 379 ਵਿਚ ਕੌਂਨਸਟਾਂਟੀਨੋਪਲ ਵਿਚ ਅਤੇ 380 ਵਿਚ ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿਚ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਗੀਗਾਨ (ਲਗਭਗ 185-254) ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਸਿਰਫ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਨੰਦ ਕਰਦੇ ਰਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਚਮੁਚ ਵਿਚ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਮਿਸਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਛਿੰਗਾਉਣ ਵਿਚ ਇਕ ਪਰਬ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਮਨਾਉਂਦੇ [ਉਤਪਤ 40: 20], ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਹੋਰੋਏਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ [ਮਰਕੁਸ 6: 21]⁴

ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਕਦੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਸੰਬਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿਤੰਬਰ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਕਿਉਂ? ਯੂਹੰਨਾ ਬਹਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਸਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਰਕੇ। ਯੂਹੰਨਾ ਜ਼ਕਰਯਾਹ ਨਾਮਕ ਇਕ ਯਾਜਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਇਲੀਸਥਤ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਜਨਮ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ (ਲੂਕਾ 1: 36)। ਜ਼ਕਰਯਾਹ ਕੋਲ ਛਾਰਿਸਤੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ, ਉਹ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਬੀਯਾਹ ਦੇ ਦਲ (ਲੂਕਾ 1: 5), ਜਿਹੜਾ ਦਾਉਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਨਵਾਂ ਦਲ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1 ਇਤਿਹਾਸ 24: 5-10)।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਜਨਮ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਲੂਕਾ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ: ‘ਉਹਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਅੰਤੁੰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੈਸਰ ਅਗਸਤਸ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਹੁਕਮ ਨਿਕਲਿਆ ਜੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ

ਪਹਿਲੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਸੂਰੀਆ ਦੇ ਹਾਕਮ ਕੁਰੇਨਿਊਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈੰ' (ਲੂਕਾ 2: 1, 2)। ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਅਗਸਤੂਸ ਕੈਸਰ ਨੇ 28 ਈ. ਪੂ. ਵਿਚ ਇਕ ਅਤੇ 8 ਈ. ਪੂ. ਅਤੇ 14 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਹੋਰਨਾਂ ਨੇ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ। ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਰੋਮੀ ਲੋਕ ਹੀ ਸਨ। ਹੋਰੋਦੇਸ ਦੀ ਹੁਕਮਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ ਤੇ ਰੋਮੀ ਇਲਾਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਰੋਮ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ, ਹੋਰੋਦੇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਜਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵਿਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਖੂਬੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੂਰੀਆ ਦੇ ਹਾਕਿਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁਰੇਨਿਊਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕੋ ਇਕ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਉਹ 6 ਈਸਵੀ ਜਾਂ ਹੋਰੋਦੇਸ ਮਹਾਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇਕ ਦਹਾਕੇ ਬਾਅਦ ਹੋਈ। ਪਰ ਇਸ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਲਈ ਲੂਕਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਉਸ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਯਥਾਰਥਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ 6 ਅਤੇ 7 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਕੁਰੇਨਿਊਸ ਨੇ ਸੂਰੀਆ ਦੇ ਹਾਕਿਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਰੋਮ ਦੇ ਲੇਟਰਨ ਅਜਾਇਬਘਰ ਵਿਚ ਇਕ ਟੁੱਟੇ ਛੁੱਟੇ ਸ਼ਿਲਾਲੇਖ ਤੋਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ 10 ਈ. ਪੂ. ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨਾਲ ਕੁਰੇਨਿਊਸ 12 ਈ. ਪੂ. ਤੋਂ 16 ਈਸਵੀ ਤਕ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਸੂਰੀਆਂ ਦਾ ਹਾਕਿਮ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ^੧ ਤਾਂ ਇੱਥੋਂ ਦਿੱਤੇ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 8 ਈ. ਪੂ. ਵਿਚ ਅਗਸਤੂਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਨਾਈਜ਼ਿਲ ਟਰਨਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੂਕਾ ਦੀ ਆਈਤ ਸਹੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਣ ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ: ‘‘ਇਹ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਉਸ ਮਰਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਤੋਂ ਜਿਹੜੀ ਕੁਰੇਨਿਊਸ ਦੇ ਹਾਕਮ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ: ਪਹਿਲਾ ਸੀ’’^੨ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਉੱਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਵਾਦ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

^੧ਸੈਮੂਅਲ ਮੈਕਿਊਲੀ ਜੈਕਸਨ, ਸੰਪਾ. ਦ ਨਿਊ ਸ਼ੈਡ-ਹਰਜ਼ੋਗ ਇਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ਼ ਰਿਲੀਜ਼ਿਆਸ ਨਾਲਜ (ਗੈੰਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਨਾਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1963), 3:441 ਵਿਚ ਹੈਂਸ ਅਕੋਲਿਸ ‘‘ਡਾਇਓਨਿਸਯੁਸ ਏਕਸਿਜੂਸ’’^੩ ਫਿਲਿਪ ਸ਼ੈਡ, ਹਿਸਟ੍ਰੀ ਆਫ਼ ਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਿਅਨ ਚਰਚ, ਜਿਲਦ 3, ਨਾਇਸੀਨ ਐਂਡ ਪੋਸਟ-ਨਾਇਸੀਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਿਅਨਿਟੀ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਚਾਰਲਸ ਸਕ੍ਰਿਬਨਰ'ਜ਼ ਸੰਜ, 1916), 395. ^੪ਸੈਮੂਅਲ ਮੈਕਿਊਲੀ ਜੈਕਸਨ, ਸੰਪਾ., ਦ ਨਿਊ ਸ਼ੈਡ-ਹਰਜ਼ੋਗ ਇਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਆਫ਼ ਰਿਲੀਜ਼ਿਆਸ ਨਾਲਜ (ਗੈੰਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਨਾਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1963), 3:48 ਵਿਚ ਐਲਬਰਟ ਹੈਨਰੀ ਨਿਊਮੇਨ, ‘‘ਕ੍ਰਿਸਮਸ’’^੫ ਉਰਿਗਨ ਹੋਮਿਲੀਜ਼ ਆਨ ਲੈਵਿਟਿਕਸ 8.3. ^੬ਫ੍ਰੈਂਕਿਕ ਡਬਲਯੂ. ਡੈਂਕਰ, ਜੀਜ਼ਸ ਐਂਡ ਦ ਨਿਊ ਏਜ: ਏ ਕਸੈਂਟੀ ਆਨ ਸੇਂਟ ਲੂਕ'ਜ਼ ਗੱਸਪਲ, ਸੋਧ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ: ਡੋਰਟਰੈਂਸ ਪ੍ਰੈਸ, 1988), 23 ਵਿਚ ਕੁਰੇਨਿਯੁਸ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ^੭ਜੈਫਰੀ ਐਲ. ਸ਼ੇਲਰ, ‘‘ਦ ਡਸਟ ਨੋਇਲ,’’ ਯੂ. ਐਸ. ਨਿਊਜ਼ ਐਂਡ ਵਰਲਡ ਰਿਪੋਰਟ (21 ਦਸੰਬਰ 1992): 84.